

være Fuldmægtigene forbudt. Jeg er nemlig ganske enig med den sidste ærede Taler deri, at det vist ikke vil være rigtigt, særlig at forbyde dem den ene eller anden Slags af disse Forretninger og tillade dem andre Arter deraf. Derjom man virkelig vilde gjøre en Reform paa dette Omraade, mener jeg rigtignok ogsaa, man burde gjøre Skridtet fuldt ud og forbyde dem at besatte sig med Pragis i det Hele, men et saadant Skridt maatte selvfølgelig være ledsaget af betydelige Lønningssforhøielser, som i deres Helhed ville veie ikke saa lidt i Vægtstaalen og vilde gjøre Kontorholdet langt dyrere, end det er nu. Jeg tror derfor ligesom den sidste ærede Taler, at der næppe er Stort at gjøre ved denne Sag for Diebliffet. For det Første vil det fra Statskassens Standpunkt ikke for Diebliffet være ønskeligt at indlade sig paa en saa stor Udgift, og dernæst skulde jeg ogsaa nære Tvivl om, hvorvidt det virkelig vilde lykkes her i Rigsdagen at faae en saadan Reform sat igjennem, selv om man vilde gjøre Forslag derom. Om det særlige Punkt, som blev fremdraget af den sidste ærede Taler, har jeg egentlig ikke modtaget nogen Klage, i det Mindste ikke i lang Tid, og det er jo ogsaa et Punkt, som det ikke er saa ganske let at gribe ind i ad administrativ Veie, thi naar en Mand i en By begjærer en Auktion over nogle Varer, som han giver ud for sine egne, skal Auktionen berammes; det kan man ikke negte ham; skulde der ikke bestomindre negtes Auktionen Fremme, maatte det være ved en Rettskjendelse, der i fornødent Fald maatte være undergivet Appel, men Spørgsmaalet om, hvorvidt en saadan Kjendelse kunde holde Stik, naar den kom ind for Overretten, vilde bero paa, om der kunde staffles Bevis for, at der ved Auktionens Foretagelse forelaa et Profornaværk, og et saadant Bevis vil i mange Tilfælde ikke være saa ganske let at staffe til Veie. Stillingen vil i Almindelighed være den, at naar det ikke kan oplyses, at der foreligger et Profornaværk, men den Bedkommende har begjæret Auktion afholdt, som om det var hans egne Varer, vil en Kjendelse, hvorved man har negtet denne Auktion Fremme, absolut blive omstødt af den overordnede Domstol. Hvad der skulde gjøres i et saadant Tilfælde, hvis man vilde gribe ind, vilde nærmest være, at Dommeren

maatte begynde en offentlig Undersøgelse paa Grundlag af Forordningen om, at det var begaaet en Overtrædelse af Mæringsloven, og i Henhold til denne Betragtning optage Forhør, ad hvilken Veie det saa maatte undertiden vilde kunne lykkes at staffe Bevis for, at Auktionen var begjæret pro forma. Jeg tror derfor, at det ingenlunde er saa let just at hæmme dette Misbrug, men jeg skal for Resten have min Opmærksomhed henvendt paa Spørgsmaalet, og jeg kunde ønske at vide — men det forlanger jeg naturligvis ikke oplyst her i Salen — hvor det er, at det Faktum er passeret, hvortil det ærede Medlem alluderede.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Kontorholdsogdgjøgrelse for Amtmandsembedet paa Færøerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg C, Sp. 49—50.)

Sagen fattes under Forhandling.

Justitsministeren (Mellemann): Dette Lovforslag er vedtaget af det andet Thing i samme Stikelse, hvortil det var forelagt af Regjeringen, og som Følge deraf kan jeg kun anbefale dets uforandrede Vedtagelse.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.